

Amerikából jöttem...

Egy hosszabb tanulmányút az Egyesült Államokban 2-3 évtizeddel ezelőtt még vágyalomnak számított és megvalósulása esetén gyakran követte végleges letelepedés a tengerentúlon. Manapság egyre több magyar kutató számára adatik meg ez a lehetőség és többségük hasznosan eltöltött hónapok, évek után újra itthon folytatja munkáját.

Az Egyesült Államokban kevés olyan kutatóhely van, ahol a diplomás dolgozók jelentős része amerikai állampolgár. A külföldiek jelenléte hasznos szimbiózist jelent, mivel a szellemi sokszínűség társul az amerikai laboratóriumok magas színvonalú anyagi lehetőségeivel. A magyar diplomások világszerte elismert egyetemi oktatása és szorgalma jó lehetőséget teremt számunkra, hogy csatlakozhassunk ezekhez a munkacsoportokhoz.

Bár a munkahelyek egy része és a finanszírozásukhoz szükséges anyagi források nyílt pályázatok révén nyerhetők el, a személyes kapcsolatok legalább ilyen fontosak. Ugyanakkor a korábban kialakult egyéni kapcsolatok és a jó „ajánlólevél” nem mindig elégséges. Majdani főnököm engem is meginvitált egy beszélgetésre, ahol az egyéni habitus és az ambíció megítélése legalább olyan fontos, mint a kutatói gyakorlat. Ezen senki sem csodálkozik, hiszen a vezető kutatók pályázatok írása révén teremtik elő munkatársaik számára is a munka anyagi alapját, fizetését, így egy rossz „befektetéssel” saját munkájukat is megnehezíthetik.

Magam a chicagói Rush University keretein belül működő Ortopédiái Intézet Molekulárbiológiai Laboratóriumában dolgoztam, melynek vezetője az a Glant Tibor professzor,

Chicagói felhőkarcoló rengeteg

Fotó Dr. Szántó Sándor

aki a DOTE Anatómiai Intézetében kezdte tudományos karrierjét. Közvetlen munkatársa és felesége Mikecz Katalin, aki az egyetem III. sz. Belklinikáján dolgozott korábban, értendő, hogy nagy jelentősége volt a személyes kapcsolatoknak. Megérkezésemet beárnyékolta a szeptember 11-i merényletek, de munkatársaim segítségével és az amerikai rendszer egyszerűsége miatt hamarosan voltak irataim, bankszámlám, lakásom és egy kisebb autóm, így néhány hét után igazán munkámra koncentrálnhattam. Az intézetnek, ahol dolgoztam, az üzleti gyulladáscsökkentő állatkísérletes modellezésében világszerte elismert eredményei vannak, és ezek a folyamatban levő kutatási témák alapjai is. Első feladatomban az egerek közelebbi „megismerése” volt, mely eleinte misztikusnak tűnt, de egy év elteltével

a gondjaimra bízott több száz egér sem jelentett gondot.

Az amerikai laboratóriumokban dolgozó munkaideje a napi nyolc órát meghaladja. Ez nem jelent mindig megfeszített munkát, és a jó ötletek egy része is kávéivás közbeni beszélgetések során születik. A munkára a céltudatosság jellemző, a témavezetőkkel való megbeszélések biztosítják, hogy még tapasztalatlanabb kutató sem fut valvágányra. Az eredmények rendszerezése és bemutatása szempontjából is jó iskola egy világszínvonalú kutatóintézet, melynek segítségével könnyebb eljutni egy elismert szakmai folyóirat oldalaira.

Dr. Szántó Sándor
III. sz. Belklinika

